

A szavazás ezen eredménye leverőbb hatást eredményezett a kis-tiszai zsilipszakadásnál, mert míg ez utóbbi csak arról tesz szomorú tanubizonyosságot, hogy az 1881. LII. törvény cikk nem hajtotta végre az ezen törvény 1. §-ában meghatározott célnak megfelelő szigorral és kellő szakértelemmel, ez alatt az előbbi esetben minden komolyan gondolkodó főt meggyőzhet arról, hogy ezen rokonlelmekből összeférelt nagy társulat tagjait semmi magasabb cél nem vezérli, mint kizárólag az önérték s önhasznosulás, s a méltányosságnak még csak parányi szikrája sem lappang a speculatív szellem hamuja alatt; ily tényezőkkel pedig magasabb cél és nagyobb eredmény el nem érhető, mely szervei betegség előbb utóbb végfeloszlára kell, hogy vezessen.

Kivánatosnak mutatkozik azért, ha már most, mielőtt a társulat még nagyobb áldozatokba sodortatnék, megtételek a lépések a társulat feloszlására, melynek lehetőségét az 1884. évi XXIII. t. c. megengedi, mely egyenesen felhatalmazza a közlekedési ministeriumot, hogy ezen nagy érdekeltsegből egy, esetleg több társulatot szervezzen.

A bevégzett tények most már kétségtelenül és kézzelfoghatólag indokolják azon borzalmat és rémületet, melylyel a mindszent-apátfalvi társulat az általa soha nem kért és nem is próbált kormánybiztosi intézmény iránt viselkedett, melynek nyomorúságos következményeit még a kétsős unokák is remegve fogják emlegetni.

Ezen nyomorúságos állapot jellemzésére szolgál a pénzügyi bizottság által a társulat anyagi helyzetéről összeállított tájékoztató, melynek pénzügyi oldala dióhéjba szorítva, a következő tételeket tartalmazza:

a) A kis-tiszai zsilipszakadás folytán a társulatot ért károk összege — bele számítva a védekezésre tett költségeket s védanyagokban és épületekben szenvedett hiányokat is, kitesz 224,077 frt 78 kr.

b) A védképes állapot eléréséhez szükséges összeg 87,495 frt 95 kr.

c) Költségvetésileg nem fedezhető szükségletek 120,000 frt.

d) Védművek teljes kiépítése igényel még 1.251,664 frt 74 kr.

Összes szükséglet 1 millió 683,238 frt 47 kr, melyre fedezetképp mutatkozik 96,806 frt 54 kr., s így a hiány kitesz 1.586,431 frt 93 kr., illetve, miután ezen szükségletekből tényleg már fedezetetett a zsilipszakadás betömésénél kiadott 82,896 frt 57 kr. fedezendő még 1.503,539 frt 36 kr., mely összegből 250,000 frt még az év folytán beépítendő a gyorsított bizonyult zsilipeket helyettesítő védművekbe, s ennek költsön útján leendő beszerzése el is határozottatott.

Ez a szomorú valóság, melynek rózsás színben való feltüntetése még a volt kormánybiztos ur sem vállalkozott, kitől pedig némelyek a hiából kivezető biztos ut kijelölését reményelték volna, ki azonban jóának látta a gyűléstől távol tartani magát.

A fentebb röviden jelzett pénzügyi állapotok erőlyesen sürgetik, hogy váljunk el mielőbb s próbáljunk ismét a magunk lábán járni, a nagytársulatból származónak állított előnyökhöz kötött reményünket pedig temessük azon emlékkő alá, mely a szentesi pactér közepe ezen testvérváros jó izlésének örök nyughelyet jelöli.

E cikkre való megjegyzéseinket jövő számban közöljük.

Levél az első vonatról.

Szentes, 1887. szept. 22.

Kedves Barátom!

Mint Szentes város békés polgára — a kinek legnagyobb hibája, hogy élénk érdeklődéssel vagyok minden nevezetesebb mozgalom iránt — ma reggel 7 órakor megjelentem a szentesi indóháznál, hogy tanuja le-

gyek az első szentesi vasuti vonat vezetőinek üdvözlésére induló küldöttség elutazásának.

Véletlen szerencsém volt, hogy a küldöttség utazásában én is részt vehettem és vele 8 1/2 órakor Kun-Szent-Mártonba megérkeztem. Engedd meg, hogy e helyütt megemlékezzem a kun-szent-mártoniak végtelen közönyösségéről, a mit már több ízben hallottam és 1881-ben az árvízveszélykor a Körös töltésén saját magam tapasztaltam ugyan, de a melynek ily végtelenségig való vívése ma mégis nagyon meglepett.

Megérkezünk ma a nélkül, hogy ott tudomást akartak volna venni — tisztelet egy pár érdeklődő kivételének — a szentesi küldöttség megérkezéséről. Nem akarom fejtegetni a mi vasutunknak az ő vasutjokra való igen fontos befolyását, sem a szomszéd iránt való köteles tiszteletet, — csak egyszerűen fölemlitem, mint a mi nagyon meglepett, és a mi nálunk nem szokás.

Ezt és a következőket sem említeném föl, ha véletlenül bele nem jütök, hogy a szentesi első vonat jövevényéről kedvelt lapod olvasóinak hird adjak! De hát úgy történt, hogy az általam használt kocsiszakas szomszédjában kedélyes — és némileg csipős — módon úgy lett feltüntetve, hogy én miut a „Szentes és Vidéke“ főmunkatársa utazom.

E nyilatkozatát hallgatói tehát joggal elvárják, hogy lapodban az első vonat megérkezéséről tölem olvassanak valamit.

No hát legyen meg az ő kívánságuk! Mint Szentes város békés polgára utaztam ugyan el, de a történetek után engedd meg, hogy mint „Szentes és Vidéke“ főmunkatársa térjek vissza és adj helyet lapodban ismertető soraimnak.

Azt mindenki tudhatja rólam, hogy ha én vélelem nyemet nyílvánítom, azt őszintén szoktam tenni. Ily őszinteséggel nyílvánítom először is szomszédjainknak, hogy az én ugynevezett szerénységem, ha tisztességgel van összekötve — a min, úgy hiszem, nem kételkedik senki — minden jó gondolkozó ember előtt többet ér, mint a tisztességtelen toladással párosult, talán a mai korban életre valóbb szerényletlenség.*

Azután pedig önkéntelen tudósítói tisztemhez képest tudatom kedvelt lapod olvasóival, hogy ma reggel 7 1/4 órakor azon lesújtó tudattal indultunk utra, hogy a tervezet szerint az első vonatot a tőkei állomásnál virágokkal viró kedves leánykák nem jöhettek e vonatral. Ez is élénk tanubizonyosság arra, hogy mennyire elhetetlenek vagyunk és mennyire nem tudunk még a magunk lábán járni.

A tőkei állomás felszerelése csatlakozva a szentesihez mutatja, hogy milyen jól lett építve a mi vasutunk. (Majd megváltik. Szerk.) Közvetve megemlítem, hogy a mi nekik lakásának és az azzal közvetlen kapcsolatos építkezésnek jóságáról elég bizonyosság az, hogy kétszer megjárva most e sorokat írhatom. A közbeszédben kifogásolt kavicsolásra is saját tapasztalatom után mondhatom, hogy minden tekintetben megfelelő módon lett végrehajtva. (Csak hogy több berne az agyag és por, mint a valódi kavics. Szerk.)

A kun-szent-mártoni állomásnál a vasuti végrehajtó bizottsági küldöttség vezetője Kiss Zsigmond ur a nagymélt. közm.- és közl.-ügyi ministerium által küldött felülvizsgáló bizottság vezetőjéhez Lakatos Aladár miniszteri titkár urhoz a következő üdvözlő beszédet intézte: „Nagyságos miniszteri titkár ur! Mélyen tisztelt vendégeink! A mai nap — mint korszakalkotó, Szentes város történetének egy fényes lapját fogja képezni, midőn e város közönsége több évtizeden át táplált, és minden erejének latbavetésével érvényesített vágyainak és reményeinek beteljesülését éri meg az immár kiépített vasút-pálya ünnepélyes megnyitásában.

A város ezen ünnepélyét fokozta azon körülmény, hogy midőn Szentes városa ezen vasutvonalban a gyors

*) Jobban mondva: szemtelenség. — Szerk.

közlekedés e leghatásosabb eszközét, szellemi és anyagi előhaladásának, felviráztatásának, mozdulni egész életét érte találja fel, Nagyságodat, mint a nagym. kir. közmunka és közlekedési ministeriumnak, azon ministeriumnak, melynek vállalatunk irányában annyiszor tanúsított jóakarátat meghálálni soha sem leszünk eléggé képesek, ez alkalommal képviselőjét a kisérő-téhez tartozó kedves és örömmel fogadott vendégeinkkel együtt, a vasut kiágazás ezen pontjánál tisztelhetni szerencsénk van.

Szentes város közönsége által a vasut kiépítésével megbízott végrehajtó bizottság testületileg megjelent, hogy Nagyságodat és a küldöttség tagjait ezen ünnepélyes alkalomnál hazafini lelkesedéssel és örömmel üdvözölje; hogy eljöveteiükért s érdeklődésben tett fáradozásaikért köszönetét nyílvánítva, szívesen „Isten hozott“-at mondjon. — És midőn ezt tesszük, felkerjük Nagyságot, mikép vonalunkat hivatalosan bejárni, a vasutvonalnak a közhasználatra leendő átadása iránt intézkedni s városunkat, hol egy lelkesült közönség tárt karokkal várja, becses megjelenésükkel szerencsétlenül kegyeskedjenek. Isten hozta, Isten áldja Önöket!

Ezután utra keltünk az első szentesi vasuton és helyről helyre megvizsgálva minden nevezetesebb dolgot úgy érkeztünk meg a tőkei állomásra, hogy nem lehetett benne fölsimerni a szentesi határt. Nálunk szokatlan csendben s hideg egyformaságban töltöttük el a megállás idejét. Bizony kár, hogy az igen tisztelt polgármester ur egy kissé erőlyesebben nem lépett fel a virágokat hozó s virágokat képviselő leánykák érdekében.

Na, de annál inkább kimutatta Szentes város közönsége szokott szíveslye fogadását a szentesi díszes állomásnál tömeges megjelenésével és hangosan nyílvánított érdeklődéssel; sőt a tőkei állomástól elmaradt virágok sem veszték kárba, amennyiben a díszesen s nagy számmal megjelent kedves leánykák előbb a megérkezett vonatot ékesítették föl koszorúkkal, majd a vendégeket nyújtottak egy-egy csinos csokrot.

A szentesi első vonat megérkezésekor fölharsant a szentesi dalárda üdvözlő dala, megszólalt a polgármester üdvözlő szözeata, — de már erről, mint helyben levő szerkesztő, hitebb és részletesebb tudósítást adhatok, mint bolyongó

főmunkatársad.

A „főmunkatárs“ által mondottak kiegészítésül még a következőket közöljük:

Vasutunk megnyitási ünnepélye tulajdonképen a polgármester által az nap d. e. 9 órára egybehívott rendkívüli közgyűléssel vette kezdetét, mely alkalommal polgármester értesítette a képviselőtestületet a nagy nap jelentőségéről s felhívta, hogy testületileg jelenjen meg kellő időben a szentesi vasut induló házánál. Erre Balogh János képviselő emelkedett beszédben kiemelte azt, hogy midőn Szentes város anyai küzdelem, nehézség és kísérlet után azt a napot megérte, hogy az első vasut berobogását lássa, ez örömteljes napot mindennek előtt Istennek, azután Szentes város s ezt személyesítő városi képviselőtestületnek, de nem kevésbé a magyar kormány gondoskodó jóakarátának is köszönheti. S midőn a magyar ember valakitől valamit kap, magához méltóan cselekszik, ha az iránta tanúsított jóakarátot megköszöni. Ő tehát indítványozza, fejezze ki ez alkalommal Szentes város képviselőtestülete a vasut-ügyi végrehajtó bizottság útján őszinte forró köszönetét a magyar kormánynak azon jó indulatáért, melylyel Szentes várost e fontos vállalat létesítésében egy erkölcsileg mint anyagilag támogatni szíves volt. Ez indítvány egyhangulag elfogadtatván, ezzel a közgyűlés véget ért.

Szentes város közönsége szép számmal várta az első vasuti vonat megérkezését — habár az országos

„SZENTES és VIDÉKE“ TÁRCAJA.

A MEZES HETEK

VAGY

(14.)

HOGYAN NEVELNEK JÓ ASSZONYOKAT.

(Folytatás.)

E pillanatban az ajtón kopogtattak. Aranza kérte nejét, hogy nyissa ki az ajtót. Miután nagy gyöngédséggel háromszor ismétlé a kérését, megettette. Lopez lépett be. Ő tulajdonképen bérlejtő volt ama mezei laknak, melyben éppen a fiatal pár tartózkodott, s most a herceg parancsából és utasítására jelent meg. Utóbbi mint szomszédját üdvözölte s bemutatata nejének, kit fölkért, hogy hozzon elő székét.

Gondolni lehet, mily arcot vágott a menyecske; a székét pedig úgy tette le, hogy majd feldült.

„Bocsásson meg, kedves szomszéd,“ mondá Aranza maga igazolásául, „nőm kissé ügyetlen; de, mint lát, hatja, jó indulatú.“ Nejét felkérte, hogy hozzon ő számára is székét. Meg is tette, de ezt is úgy akarta felborítani, mint a vendég székét, midőn a herceg komoly és szigorú tekintetet vetett rá, mire a neje a székét szépen oda helyezte. Azonban köny csillogott neje szemében, ki e pillanatban halálát óhajtottá.

A herceg meg akarván vendégét borral kínálni felkérte Juliannát, hogy hozzon fel bort. Első pillanatban nem akart szót fogadni, de azután belátta, hogy ellenkezése úgy sem ér semmit, tehát sóhajta távozott. Midőn Julianna előjött, Lopez mintegy összebeszélés folytán azon kéréssel állott elő, hogy Aranza és neje szerencsétlenségük meg a szomszédokat még ma egy nyári mulatságon. De a fiatal ember alig fejezte ki óhaját, midőn a herceg kénytelen volt felbeszakítani.

„Mi az?“ kérdezé a herceg nejétől.

„A bor, a melyet óhajtottál,“ vizontá neje.

A herceg nevetett s mondá: Ejnye, szívem, talán nem mondám meg, hogy egy dióhéjban hozzád?

Juliannában ismét forni kezdett.

„Elég az kettőjöknek,“ mondá határozottan.

A herceg nyugodtan maradt, megsimogatta szépen arcát, ellenkezése dacára megcsókolta és mondá: „Kedves galambom, midőn vendéghez van szerencsém, akkor jó nagy kancsóban szokás a bort felhozni, nehogy azt gondolják, hogy sajnáljuk tőlök. Megértetted tehát, hogy vagy kancsóban.“

Mit tegyen Julianna? A csók okozta-e vagy a szégyen — szóval ő ment.

De utközben az ellenkezés ördöge újból kinozta. Dühében összerázta a kancsót úgy, hogy a bor oly zavaros lett mint az esővíz. Töltéskor Aranza azonnal vette észre, mi történt. Föltülmulhatatlan közönyösséggel mosolyogva mondá:

„Istenem! Azt hiszed, kedvesem, hogy a bor azon keserű gyógytári cseppekhez tartozik, melyeket lenyelés előtt meg kell rázni? Most már másikat kell hoznod.“

Azonban Julianna türelmének most már vége volt. Egy boszu után lihező spanyol nő egész büszkeségével mondá: „Most már megelégedtem, én nem megyek!“

Lopez reszkettett, de a herceg igazán fejedelmi méltósággal állott fel, arcvonásai változatlanok, pillantásai parancsolók voltak a nélkül, hogy egy szót is ejtett volna.

Julianna elhalványult. Maga előtt látta parancsolóját; sőt azt is érezte, hogy megsértette azt az embert, a kiről tudta, hogy őt végtelenül szereti. Ment tehát másik borért. Midőn a szobából kilépett, a herceg szemében köny fénylett.

„Van-e a világ szerencsétlenebb ember?“ mondá sóhajtván Lopeznek. „Önök, kedves Lopez, bizonyosan engedékenyebb neje van. S mivel oly forró, oly ki mondhatatlanul szeretem, szenvedése annál jobban fáj nekem. De ha lelkét meg akarom gyógyítani, ha boldognak látni akarom, szilárd kézzel kell neki nyújtanom a keserű orvosságot.“

Julianna visszatért s okos asszonyhoz illően viselte magát. Aranza tekinté nyájasan dicsérte s tudtára adta a szomszéd részéről történt meghívást. A vendég azután távozott.

A vendég távozása után a herceg nejét karjaiba zárta, gyöngéden kebléhez szorította s mosolyogva meg-

csókolta. Julianna bájos koble erősen hullámozott, de magán uralkodni s higgadtan látszani iparkodott. A herceg azonban nem engedett s mondá:

„Jer, szívem, öltözködjél.“

De egy duzzogó nő nem szokott hamar engedni.

„En nem igen szeretem a falusi mulatságokat!“ mondá Julianna.

„Nos, galambom,“ vizontá a herceg, „akkor férjednek kedvéért jöhetsz! — Egyuttal kívánom, hogy ne végy föl semmi ékszeret, nehogy az ostobál báméskodó tömeg pillantásai egy szegény lényre mint valami csillagos égre essenek. Nem kell semmiféle toll, a hiúság gyöngö paizsa; — sem selyem, mert ennek suhogása fokozza a büszkeséget; — az a nő, ki férje szemébe — azon egyedüli túlkörnek tetszik, a melyben egy derék nő igazi büszkeséggel nézheti magát, a legszébben van diszítve.“

A herceg ezt oly szeliden és szeretetteljesen mondta, hogy Julianna nem térhetett ki előle: „Örülök,“ folytató Aranza nejének beleegyezése után, „ha azon ruhában láthatnánk, melyet neked legutóbb adtam.“

„A kétkben?“

„Nem, kedvesem, a fehérben. Tégy annak egyszerű díszéhez egy félig kinyílt rózsát, mely fekete fűrtjeidhez nagyon illik: egyéb gyémántok ne ékesítsenek azoknál, melyek szemédől fénylenek, sem egyéb drágakövek ajkadnál, melynek nyájas mosolygása a bánulónak a legszebb gyöngyököt mutatja. Midőn azután a zénetől elragadtatva karcsu testeddel — hízlegés nélkül mondom — a vig táncban könnyedén repülsz s fűrtjeid a levegőben játszadznak, akkor magadra fogod vonni azon figyelmet, melyet egy hű nő pirulás nélkül óhajthat.“

E közben oly örömteljesen tekintett Juliannára, hogy ez szótlannul — szerelemittasan férjének karjaiba borult. Azután, hogy férje kívánságának eleget tegyen öltözni indult.

A herceg boldogul tekintett utána s csendes örömmel mondá magában: „Ugy látszik, Hogy boldogok leszünk. Most azon ártatlan nép közé vezetem, hol senki sem fogja fület tele beszélni szemtelen hízlegésekkel, hogy mindenben tanúsít finom izlést, csak férje választásában nem.“

(Folyt. kov.)

Japokban erre vonatkozólag közölt hír tulozva van — s a polgármester üdvözlése után a vendégek elszállásolása következett. Délután 1 órakor hűségeken jelenetek meg a banketten az aláírók, de mivel a közm. s közlek. m. kir. ministerium, az üzletvezetés és a vasutigazgatóság küldöttei, valamint a vasutügyi végreh. bizottság a jegyzőkönyv szerkesztésével és aláírásával volt elfoglalva, a bankett csak 3 órakor vette kezdetét. A banketten körülbelül 180-an vettek részt. Az első felköszöntőt polgármesterünk mondta a királynak, a másodikokat *Pekete Márton* Baross miniszterre, kinek Szent-es város vasutja létesítésében igen sokat köszönhet. Utána éltette polgármester Horváth Gyula volt kormánybiztost és Törs Kalmánt, Szent-es város országgyűlt. képviselőjét, kik tevékeny részt vettek vasutunk létesítésében. *Sima Ferenc* a közm. s közl. m. kir. ministerium képviselőit éltette. *Törs Kalmán* szép felköszöntőben éltette Szent-es város polgárságát, melyet első sorban illet meg az érdem e vasut létesítésénél, mert azon kitartó küzdelemben, melylyel a vasut körül fáradozott, a szentesi tősgyökeres romlatlan magyar erő nyilatkozott, a melyet már akkor tanúsított, midőn magát Magyarországon mint első közszeg váltotta meg. E város dacára annak, hogy vasut hiánya miatt el volt zárva a világtól, mindig a haladás barátja volt, bizonyítéka ennek az artézi kut, a gymnasium építése s mint legújabb alkotás a vasut miért is e város képviselőtestületét — melyet e tekintetben a főérdem illet meg — élteti. Ezután polgármester a meghívott szomszéd törvényhatóságok és megyebeli községek küldötteit éltette s azon óhajának adott kifejezést, hogy e vasutnak H.-M.-Vásárhely és Makó felé folytatása legyen. S mivel ez ügyben a banketten jelen volt gróf Bethlen Márkus fáradozik, erre triti poharát. *Lajos Aladár* ministeri titkár Szent-es város hőgyeire emelte poharát; *Kristó Lajos*, H.-M.-Vásárhely polgármestere azon óhajának adott kifejezést, hogy Szent-es város vasutjában a boldogulás forrását találja fel. *Karancsi Dániel* vásárhelyi lelkész a szentesi sajtó képviselőire írt poharát, arra buzdítván őket, hogy a vasut folytatásának ügyében s érdekében hasonló munkásságot fejtsenek ki. Folytatva éltette Csongrádmegyét főispánját, ki Szent-es város mai örömeiben osztozik s jelen van. *Kiss Zsigmond* szép emelkedett beszédben éltette a főispánt, ki Szent-es város iránt mindig a legjobb indulattal viseltetett s annak előhaladása iránt érdeklődött. Rónay Lajos főispán hasonlóképen szép beszédben kifejezte azon ózinté óhaját, hogy Szent-es város eddigi előhaladásának újat folytatva a boldogulás célját ezental is szem előtt tartva, s Szent-es város lakosságának jólétére emelte poharát. — A további felköszöntők a nagy zajban el hangzottak.

Az ünnepély befejezését a táncmulatság képezte, mely azonban kevésbé sikerült s arról nevezetes, hogy a csárdást nem magyarosan táncolták. Hja, a divat mindent kiforgat a maga eredetiségéből s elég sajnós, hogy e divatnak épen a férfiak hódolnak.

Világfolyása.

A bolgár kérdésben a portának legújabb javaslatáról szóló hírek hol Bulgáriába küldendő orosz biztosról, a ki mellé török segéd adatnák, hol pedig a Bulgáriába küldendő török helytartóról szólnak. A török helytartó személyére nézve a porta s Oroszország már is megegyeztek volna. — A Daily News-nak Pétervárról jövő távirat orosz irányzatú tudósítása szerint Ausztria-Marország s Olaszország kijelentették volna, hogy kelet nyugalmának helyre állítása megkívánja, hogy Koburg Ferdinánd távozzék Bulgáriából. Szófiából írják hogy az ostromállapot megszüntetése által feléledt sajtószabadság csakhamar véget ért. Kormánykörökből származó becslés szerint az új képviselőházban a cankovista ellenzék 50—60, a karavelovista pedig 15—20 taggal lesz képviselve, mi alig egyharmad része a képviselők összes számának. A szobranje alkalmasint október 2(14)-én fog összeülni Szófiában. Ferdinánd fejedelem nagyon bizik uralkodási jövőjében. A helyzetet kedvezőbbnek soha sem képzelte, mint a minőnek találta s kivált kezdetben el volt készülve minden akadályra. A diplomaciai testület egy része már barátságosa közeledik feléje s ő reméli, hogy ovatos-sággal s loyaltással idővel a másik részt is megnyerve sikerülni fog neki idővel a szultánt is jobbra hangolni. A katonai párttal teljesen meg van elégedve, e párt, Sándor fejedelem legbensőbb híveit sem véve ki, ragaszkodik hozzá.

Az Eszakamerikai Egyesült Államok alkotmányának százados ünnepe e hó 17-én ért véget. E napon Filadelfiában Cleveland elnök szabad ég alatt százezernyi hallgatóság jelenlétében beszédet tartott, a melyben így szól: Mindem amerikai polgár örvendjen ma polgárságának. Arra nem talál alkalmat, hogy véres hódításokról szóló elbeszélésekben gyönyörködjék, de örvendenie kell annak, hogy az alkotmány kidolgozása egy század előtt sikerült s hogy ez az alkotmány szabad kormányt adott s hogy ez az alkotmány s ez a kormány a népuralomnak annyi áldását nyújtotta.

HIREK.

— Iparosaink figyelmébe. Azon bizottság, mely a legutóbb tartott megyei közgyűlés határozata folytán hivatott véleményes javaslatot betervezni az iránt, mely megyei községekben mennyire lenne megengedhető, hogy nem helybeli iparosok ipareikkeit heti-

vásárokon árulhatnák, e hó 20-án tartotta ülését a megyei alispán elnöklése alatt, mely alkalomra az ez ügyben felszólított községek véleményeiket beküldték. A bizottság méltányolva az egyes községek óhaját a következő javaslattevében állapodott meg: Mint hogy Sövényháza, Tápé, Derekegyháza, Fábán-Sebestyén és Algyő községeknek nincs hetivásáruk, ennél fogva ezek a hozzájuk intézett kérdésekre nem is nyilatkozhattak. Szent-es városban részint az ipartestület, részint Szent-es város közgyűlésének határozata alapján nem helybeli iparosok nem árulhatnak ipareikket; Dorosma, Csongrád, Kistelek és Mindszent községek csak oly nem helybeli iparkészítmények árulását kérik, melyre nálunk nincsenek iparosok; Szegvár, Csany és Mágoos községek kívánatosnak tartják a nem helybeli iparosok ipareikének árulását. Némi vitát idézett elő Horgos község határozata, mely a nem helybeli iparosok kizárását kívánja ugyan, de Horgos kiküldötte azt hangsúlyozta, hogy a lakosság éppon az ellenkező véleményen van. A bizottság a község határozatát fogadta el.

— Vasutunk szentesi főnökövé nem Kiss Béla, mint híresztelve van, hanem Kiss Sándor van kinevezve, kit mint Szent-es város új derék polgárát — amennyiben vele megismerkedni szerencsénk volt — örömmel üdvözlünk körünkben.

— Városunk háztartási szakosztálya e héten tárgyalván a jövő évi költségvetés-tervezetet, a fedezetlen kiadás mintegy 9000 forinttal kevesebb mint múlt évben, minek folytán a községi adó dacára a vasutépítésnek ismét kevesebb lesz. Csak hogy kérdés, be fog-e folyni a sok malomtaksa regale hátralék, továbbá bejön-e a vasutról vart 6000 forint tiszta jövedelem. A költségvetéshez csalt hiteles okmánymelléletekből különben látható, hogy a hátralékok évről-évre szaporodnak s azok behajtása körül nagy lanyhaság uralkodik. A közgyűlés feladata és kötelessége ez ügyben erélyesebb eljárást követelni.

— A szentesi kereskedő ifjak egylete tulajdonát képező: 1 darab tekeasztal összes szerelvényeivel — továbbá a könyvtár mintegy százhusz mű egészben — esetleg részletekben is f. év szeptember 29-én délután öt órakor az egyleti helyiségben eladatnak.

— A vadász társaság elnökéhez egy királtság ember a napokban jelentést tett, hogy annyi a nyul meg a fogoly a királtsági tanya földeken, hogy maholnap mindent felemésztenek s utóljára élelem hiányában egymást fogják felalni. Sőt miután a tapsi fülesek neszést vették, hogy a szentesi vadásztársaság állatvédő egyesületté akar átalakulni, elhatározták, hogy kiköltöznek a határból s olyan vidéket keresnek fel, a hol az igazi Nimród vér meg nem halt ki. A vadásztársaságnak ősz fűrt, de ifjú heví elűke azonban ezt a csúfot nem hagyja megtörténni, mert folyó hó 25-re azaz vasárnap reggel 8 órára a szentesi vadásztársaság tagjait társas vadászatra hívja meg, s találkozó helyül a királtsági tanyai iskolát tűzi ki s figyelmezteti a vadász urakat, hogy a ki éhen nem akar maradni, harapni valót is hozzon magával, mert alkalmas hely hiányában királtságon társas ebédet nem lehet rendezni. Sok szerencsét kívánunk a tisztelt vadász uraknak!!!

— A „Csongrádmegye“ című lapnak legutóbbi számában Rónay Lajos főispán ur ellen megjelent cikkre nézve csak annyit jelenítünk ki, hogy miután mindig az nézendő, hogy mit és ki írta — s itt a szerkesztő személyében nincs kit keresni — ennél fogva az általunk már elmondottak után vele ez ügyben szóváltásba nem bocsátkozunk.

— Vonatkisiklás Csak szerencsétlen az a péntek — mondja sok babonás ember — s nem érdemes e napon utra kelni. Az ujonnan megnyílt szentesi vasutat is az a szerencsétlen sors érte, hogy a midőn tegnap (pénteken) reggel a sok vendég vasuton hazafelé indult, itt a szentesi állomásnál kisiklott a vonat s mivel a gát nem igen magas, tehát semmi baj sem történt. E kisiklás okát abban kell keresni, hogy a vonalór — kinek talán tegnapelőtt szintén jobb napja lehetett — nem igazította meg a vasuti váltósínt s így a vonat arra meét a merre mehetett, t. i. a temető felé. No de baj nem történt s óhajandó, hogy a vasuti közeg máskor kellő időben és helyen ott tartsa az orrát.

— Templomszentelés. Holnap szentelik fel a Pallavicini uradalom bőkezűsége s a hívek áldozatkészsége folytán felépült tőmörkényi templomot, mely alkalomra a vidékről is számos hívek rándulnak ki Mindszent felé.

— Országos vásárunkra igen jó időjárás volt s inkább az iparosoknak, mint gazdálkodóknak sikerült, ki az alacsony gabona árak miatt az eladásban igen tartózkodók.

— Helybeli iparos ifjainknak f. hó 25-én azaz holnap a eszmadia céhház nagytermében tartandó játékonny célú mulatságra újból felhívjuk polgáraink figyelmét.

— Kinek kell ingyen egy díszes képes naptár? az fizessen elő a 25.000 példányban megjelenő „Budapest“ című képes politikai napilapra legalább ¼ évre. Fennáll 11 év óta környezve a legjobb erők által. Előfizetési ára: egész évre 12 forint; félévre 6 forint; negyedévre 3 forint.

— A szentesi ipartestület előjárósága e hó 27-én az az kedden d. u. 5 órakor sajtó helyiségében rendezett ülést tart, melyre az előjáróság tagjai e helyen is figyelmeztetnek.

— Öngyilkosság. Dudás István 68 éves öreg ember, miután azelőtt 4—5 évvel szélhűst kapott, nem lévén reménye a kigyógyuláshoz, f. hó 19-én önmagát az udvaron egy eperfa felakasztotta. Mikor észreveték, már meg volt halva.

— Szerencsétlenség. Szőke Mihály 12 éves fiút, Szőke János kőműves fiát, az Irbázi szárazmalma össze-törtte, és minek folytán meg is halt nyolc napi kínlás után. Mondják, hogy Pap István IV. t. 143. sz. alatti lakos okozta a fiu halálát az által, hogy ő hitva a fiat a malomba lovat hajtani szűlei nem is tudtak róla semmit.

— Köszöneladás Szent-es város által a vasutépítésnél használt, s a megnyitás folytán szükségtelemné vált mintegy 100—120 méter mássa kőszén az álló-

mási pálya udvarról f. évi szeptember 24-én szombaton délelőtt 11 órakor a helyszínén el fog adatni.

— Szállóeladás. A szentesi kertben termelt lugas és bor szállóeladása f. évi szeptember 25-én vasárnap délután 2 órakor fog a helyszínén megkezdetni.

— Országos lapjainkat ugyancsak rászódték értesítőik, mert magyító üveggel nézhetők mind azt, a mit a szentesi vasuti ünnepélyességekről közölték. Így pl. 250-re teszik a banketten résztvevők számát, pedig 200-an sem voltak. Ép oly tulzottak a többi adatok. Elismerjük, hogy szép lelkesedés volt, de nem állhatjuk meg szó nélkül a kikürtölt tulzást.

— A „Pesti Hirlap“ a folyó év utolsó negyedére két igen érdekes regény közlését igéri. Az egyiket már meg is kezdte Ez Danilevszky Gergely jeles orosz írónak „Kilencedik hullám“ című érdekesítő regénye, melyet Szabó Eadre fordít a lap számára, s ezt követni fogja Bret Harte hírneves amerikai író egy kitűnő regénye. Az újveit aztán ismét eredeti regényvel kezd meg a „Pesti Hirlap“, melynek érdekességét regényközleményein kívül az országgyűlés megnyitásával fokozni fogják immár honatyává lett főmunkatársának Mikszáth Kálmánnak „T. Házból“ folytatólág irandó, közkeveltségű karcolatai. Hogy a „Pesti Hirlap“ politikailag teljesen független, legjobban bizonyítják mindgyék országos pártköz tartozó publicista munkatársai: Pulszky Ferenc, ifj. Ábrányi Kornél, Mikszáth Kálmán, Eötvös Károly, Törs Kálmán. Hogy pedig ma a napilapok közt a legelőkelőbb és legváltozatosabb, az már köztudomású, ugy, hogy méltán ajánlhatjuk a magyar közönség figyelmébe. Előfizetési ára egy óra 1 forint 20 kr., negyedévre 3 forint 50 kr., mely a „Pesti Hirlap“ kiadóhivatalába (Budapest, Nádor-utca 7.) küldendő, honnan mutatványszámokat egész hétig ingyen küldenek.

— Pile Edmund, helybeli cipésznek 14 éves fia ezelőtt egy héttel városunkból eltűnt. Ötötkeze: dohány-színű kabát és szürke nadrág volt. A ki valamit tud felőle, jelentse III t. 371 sz. a. lakó szüleinek.

I. **25.000** példányban megjelenő

„Budapest“ című képes politikai napilap, — mely közelebb XII-ik évfolyamába lép — évről-évre nagyobb elterjedésnek örvend. Ma már annyi példányban jelenik meg, hogy két rotációs-gépen nyomják, a mi hirlap-irodalmunkban valóban paratlanul álló eset. A „Budapest“ e szokatlan elterjedését egyrészt határozott nemzeties független irányának, másrészt pedig eredeti rajzkor után készült képeinek köszönheti, melyek naponta megjelennek, különösen pedig annak, hogy nem nyújtja el az események leírását, hanem röviden, velosen, gyorsan ad hírt mindenről a mi ugy a hazában, mint a külföldön történik. **Vezércikkjeit közéletünk jelesei, s orsz. képviselőik írják.** Tartarotava élénk és változatos. Folyvást három érdekesítő, de irodalmi színvonalon álló regényt közöl egyszerre; az egyiket napoként illusztrálva. Nagy súlyt fektet a közgazdasági rovatra is, a mely — a többi lapoktól elterőleg, — bárki által könnyen érthető irányban szerkesztetik. Ezenkívül hetenként „Uj Budapest“ cím alatt humoros mellékletet esztől képekkel a főlaphoz. A gazdák-nak, iparosoknak, lelkészeknek, tisztviselőknak, tanítóknak, szóval azoknak, a kik bokros teudóik mellett nem érnek rá sokat olvasni, de azért mindenről alapos tájékozást óhajtanak nyerni, — bátran ajánljuk a „Budapest“ et, mert — terjedelmét tekintve, — tényleg ez a legelőkelőbb lap hazánkban. — **Előfizetési ára egy óra csak 1 forint; negyedévre 3 forint; félévre 6 forint; egy évre 13 forint.**

A „Budapest“ előfizetői még a következő kedvezményben részesülnek:

Aki egész évre előfizet s az előfizetési összeget (12 forint) egyszerre küldi be, az a „Budapest“ Nagy Képes Naptárát ingyen, aki félévre előfizet s az előfizetési összeget (6 forint) egyszerre küldi be, az a „Budapest“ Kis Képes Naptárát ingyen vagy a Nagy Képes Naptárt 40 krért, aki negyedévre fizet elő s az előfizetési összeget (3 forint) egyszerre küldi be: az a „Kis Képes Mese-naptárt“ ingyen vagy a Nagy Naptárt 50 krért, vagy a Kis Naptárt 25 kr. kedvezményes ár mellett fogja kapni.

Mutatványszámokkal bárkinek ingyen szolgál a „Budapest“ kiadóhivatala, IV. k. Sarkantyus-utca 3. sz. a.

A pusztatényő-k.-szt.-mártoni és k.-szt.-márton-szentesi helyi érdekű vasut

m e n e t r e n d j e :

(Érvényes a kunszentmárton-szentesi vonal megnyitása napjától.)

Szolnok—Kunszentmárton—Szentes:	
Budapestről indul	7 óra 40 p. délelőtt.
Szolnokról indul	3 óra 47 p. délelőtt, 11 óra 11 p. délelőtt.
Szajol	4 óra 22 p. délelőtt, 11 óra 42 p. délelőtt.
T.-Tenyő	4 óra 46 p. délelőtt, 12 óra 01 p. délután.
Kengyel	5 óra 14 p. délelőtt, 12 óra 32 p. délután.
Martfű	5 óra 44 p. délelőtt, 1 óra 02 p. délután.
T.-Földvár	6 óra 06 p. délelőtt, 1 óra 35 p. délután.
Homok	6 óra 19 p. délelőtt, 1 óra 50 p. délután.
K.-Szt.-Márt.	7 óra 12 p. délelőtt, 2 óra 43 p. délután.
Töke	7 óra 42 p. délelőtt, 3 óra 13 p. délután.
Szentesre érkezik	8 óra 16 p. délelőtt, 3 óra 47 p. délután.

Szentes—Kunszentmárton—Szolnok:	
Szentesről indul	5 óra 36 p. délelőtt, 11 óra 02 p. délelőtt.
Töke	6 óra 13 p. délelőtt, 11 óra 39 p. délelőtt.
K.-Szt.-Márt.	6 óra 58 p. délelőtt, 12 óra 24 p. délután.
Homok	7 óra 37 p. délelőtt, 1 óra 05 p. délután.
T.-Földvár	8 óra 05 p. délelőtt, 1 óra 31 p. délután.
Martfű	8 óra 23 p. délelőtt, 1 óra 50 p. délután.
Kengyel	9 óra 04 p. délelőtt, 2 óra 30 p. délután.
P.-Tenyő	9 óra 31 p. délelőtt, 2 óra 56 p. délután.
Szajol	10 óra 01 p. délelőtt, 3 óra 18 p. délután.
Szolnokra ér.	10 óra 30 p. délelőtt, 3 óra 47 p. délután.
Budapestre ér.	2 óra 15 p. délután, 7 óra 45 p. délután.

Ezen menetrendnél a budapesti idő irányadó.

A m. kir. államvasutak igazgatósága.

— A legnagyobb város. A világ legnagyobb városa London szakadatlanul terjeszkedik. 1849 óta 488,374 (?) új házat építettek és 3009 ház most épül. 1810 (an-20) mértföldnyi utca keletkezett és a lakosság 2,473,758 főről 5,364,627-re emelkedett. A bérkocsik száma 1886 végén 13,548 volt, mely nevezett évben 167 fiakerrel és 130 omnibuszsal és tramway-kocsival szaporodott. A rendőrség a múlt évben összesen 13,804 emberből állott. A fővárosi rendőri terület valamivel több, mint 688 négyzetmérföldnyi (?) területet foglal magában.

Nyilttér.

(E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.)

Farbiger, schwarz- und weiszseidener Atlas 75 kr. Meter bis fl. 10.65 (in je 18 verschiedenen Quali-täten) versendet in einzelnem Roben und Stücken zoll-frei ins Haus das Seidenfabrik Depot G. Henneberg (k. u. k. Hoflie.) in Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. (3.)

Molnai Sándornak és nejének

vekerlapon és az alsó nagy-nyomáson egy-egy másod osztályú földjük eladó. — Értekezhetni I. tized 224. szám alatt.

ad. 520/1887.

Pályázati Hirdetmény

A kun-szent-márton Mindszenti szakasz igazgatóság által a Kurca zsilip biztosítására tervelt körtöltés építésére ezennel zárt ajánlati verseny nyitattik.

A körtöltésbe az előmérték szerint 13784.3 kbmtr. föld lesz behordandó.

Vállalkozni kívánók ezen munka elvállalása iránt azon figyelmeztetéssel hivatnak fel a versenyre, hogy az esetleges több vagy kevesebb köbmennyiség az árakra vállalkozó végkielégítésénél befolyással nem lehet.

A töltésbe hordandó föld bányatelepe tere a mentett oldalon mintegy 250 mtr. hordtávolsággal ki-lévén tűzve, vállalkozni kívánók tájékoztatás iránt megtekinthetik.

A munka vállalkozó által szerződésének főigazgatóságilag történt jóváhagyásától számított 20 nap alatt befejezendő.

Zárt ajánlatok 10 százalék bántépénzzel ellátva alólrít hivatalához f. hó 28-án déli 12 óráig benyújtandók.

Utó-ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Szentés, 1887. szept. 23-án.

Sima Ferenc,
szak. igazgató.

En, Csillag Anna

185 cm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 ha-vi használata után nyertem, mely megakadályozza a haj kihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbőrt, uraknál elősegít egy teljes erős szakít-növést, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakálknak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megóvja a korai őszüléstől a legmagasabb korig. — Egy köcsög ára 30 kr., 1 frt, 2 frt. Postával küldés nap-onként a pénz előleges bekül-dése vagy posta utánvétel mel-llett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA,
BUDAPEST,
király-utca 26.

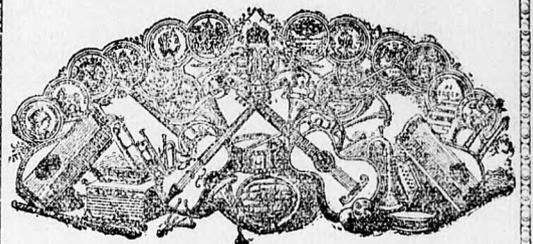
Árverési hirdetmény.

A Mindszent-alyói hitbizományi uradalom P.-Zeri gazdaságában különféle mustra és tenyész-tésre alkalmas gulyabeli jószág, és pedig:

90 darab öreg tehén,	
17 " 4 éves üsző,	
9 " 2—3 éves bika,	
2 " 2—3 " üsző,	
33 " 1½ " " borju,	
36 " idei " " "	

e hó 30-án reggeli 10 órakor szóbeli árverés út-ján készpénz fizetés mellett eladni fog.

Uradalmi felügyelőség.

STOWASSER J.

cs. kir. kiz. szabadalmazott

HANGSZER-GYÁR

Budapesten, II. Lánchíd-utca 5.

Mindennemű fa-, fuvó-, réz-, vo-nós- és verő-hangszerek stb. legnagyobb gyári raktára Magyarországon.

A hadsereg szállítója. Az összes budapesti katonai zenekarok szállítója.

Legnagyobb és legválasztékosabb raktára mindennemű hangszereknek valamint azok egyes részeinek legolcsóbb árakkal.

Bel- és külföldi hurok, harmonikák.

Ariston 19 frt, Herophon 24 frt. 6 zenejeggyel és csomagolással együtt.

Javítások a lehető leggyorsabban és legol-csóbban eszközöltetnek.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

AZ „ÉRMELLÉKI ELSŐ BORKIÁLLITÁSI SZÖVETKEZET”

(Biharmegye, Margittán.)

ajánlja a legjobb eredeti minőségű és tisztán kezelt

érmelléki asztali, bakar, rizling és aszu borait

hordókban és palackokban.

Pontos és gyors kiszolgáltatás, valamint a bor eredeti tiszta minőségéről kezeskedik a felügyelőség.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda:

Budapesten, nádor-utca 7. sz., I. emelet, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő. Bérmentellen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el. Kéziratok vissza nem adtnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fel. Franciaország részére pedig John F. Jones & Cie. Páris-ban, 31 bis, rue du Faubourg Montmartre.

Pártoktól és kormánytól egyaránt független közlöny.

A ma tíz év alatt, mely a Pesti Hirlap megalapítása óta eltelt, a magyar olvasó-közönség rokonszenvű évről-évre foko-zódó mérvben fordult a lap felé, úgy hogy ma, — mikor a Pesti Hirlap immár tizedik évfolyamát éli, — kétségbevonhatlanul a leg-kezdvebb és legelterjedtebb lap Ma-gyarországon.

A hazai közönség e pártatlan bizalma és rokonszenvű arról tanuskodik, hogy a Pesti Hirlap mindig híven megtartja azt az irányt, melyet maga elé tűzött.

Független volt eddig s független marad ezután is minden irányban, pártoktól és kormánytól egyaránt.

Erős, öntudatos, magyar nemzeti politika, ez jelszava a Pesti Hirlapnak. Határozottan szembeszáll mindazzal, ami e politika-nak útjában áll, de nyíltan helyesli, ha akár a kormány, akár bármelyik országos párt úgy jár el, a mint azt e politika érdekei követelik.

Ez teszi lehetségessé, hogy a Pesti Hir-lap munkatársai közt különböző pártállásu ki-tűnő publicisták sorakoznak. E függetlenség-ben rejlik a lap ereje, melynél fogva meg-mondhatja az igazat minden irányban, a kor-mánynak és azt támogató többségnek ép úgy, mint az ellenzéknek.

A Pesti Hirlap vezérelteként Pulszky Ferenc, ifj. Abrányi Kornél, Horváth Gyula, Eötvös Károly, Törs Kálmán, Schvartz Gyula, Borostyáni Nándor és dr. Kenedi Géza írják.

Ugyanők dolgozataikkal gazdagítják a tár-carovatot is, melynek rendes munkatársai azonkívül: Mikszáth Kálmán (Scarron), Agai Adolf (Csicserei Bors), Bartók Lajos, Tolnai Lajos, Jakab Elek, Kürthy Emil, Reviczky

Gyula, Sebők Zsigmond, Szécsy Ferenc, Sziklay János, Sztérenyi Hugó stb.

Mikszáth Kálmán, ki a „T. Ház” folyo-sójáról immár bejutott a honatyák közé, ország-os híre és kedveltsége kapott képviselőházi karcolataiban humorizálja az országgyűlési pár-tok és notabilitások ferdeségeit — párttekin-tet nélkül.

Az élénken szerkesztett rendes rovatok ve-zetői: Antalik Károly (országgyűlés és zene), Luby Sándor (napi hírek), Sasvári Armin (külpolitika), Schmittely József (segédszer-kesztő) stb., mindent elkövetnek, hogy az ol-vasó közönség igényeit a legfokozottabb mérv-ben kielégítsék.

A szerkesztőség élén, mint irányadó és igazgató lapvezér, Légrády Károly laptulaj-donos-főszerkesztő áll, kinek e téren negyed-századon át szerzett tapasztalatai garanciát nyújtanak arra nézve, hogy a Pesti Hirlap a lapok versenyében kivívott elsőrangú helyet mindig meg is fogja tartani.

Hazai és külföldi rendes tudósítók egész seregén kívül, kik — költségre való tekintet nélkül — minden nevezetesebb eseményről bő táviratokban értesítik a Pesti Hirlap közön-ségét, a szerkesztőség külön tudósítót küld a szükséghez képest mindenhol (még az or-szág határain túl is), csak hogy közönségét első forrásból láthassa el megbízható értesíté-sekkel.

A Pesti Hirlap színházi és hir-rovata elvitázhatlanul leggazdagabb valamennyi lapokéi közt.

A külföldi irodalom érdekesebb termé-keit — regényekben, tárcá-rajzokban s beszé-lyekben — gondosan megválasztva mutatja be. Nagy gondot fordít a Pesti Hirlap még a közönség köréből való panaszok s a

mindenki által szívesen olvasott szerkesztői üzenetek közlésére is.

S bár a legdiszesebb kiállításban naponta (a hétfőt kivéve) két teljes ivet — 16 ol-dal — fölvágot állapotban ad az olvasó kezébe, külön kedvezményül hetenkint még egy zenemellékletet is kapnak a lap elő-fizetői, teljesen ingyen. Oly kedvezmény, minőt ma egyetlen európai lap sem nyújt közönségének.

Mind ezen kedvezmények dacára a Pesti Hirlap a legolcsóbb napilapnak méltán mondható, amennyiben havonként csak 20 krral drágább az ugynevezett kis néplapoknál, melyeknél pedig ötszörte többet tartalmaz.

A Pesti Hirlap előfizetési ára:

Egész évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 " — "
Negyed évre	3 " 50 "
Egy óra	1 " 20 "

Előfizetés — legelőszűbben postautal-vánnyal — a hó bármely napjától kezdve eszközölhető s az előfizetési pénzek a Pesti Hirlap kiadóhivatalába (Budapest, nádor-utca 7. sz.) küldendők.

Összetévesztések kiküldése végett azonban csakis PESTI Hirlap irandó cím gyanánt.

Tisztelettel

a „Pesti Hirlap”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Budapest, V., nádor-utca 7.

Levelező lapon nyilvánított óhajra a Pesti Hirlap kiadóhivatala egy hétig ingyen és bérmentve küldi a lapot mutatványul.

Hetenként zenemelléklet.

Szentesen, nyomtatott a kiadótulajdonos: Balázsovits Norbert könyvnyomdájában 1887.

Eladó ház és föld.
Néhai Werner Mihály örököseinek a szentesi 13737. tjkben 1780. hrszám alatt jegyzett 940 nyszögöl területű IV. t. 105. számú háztelkük, — továbbá ugyanazon telekkönyvi 4726. hrszámú hold alsóréti földjük folyó évi szeptember 26-ik napján délelőtt 9 órakor a szentesi kir. járásbíróság te-lekkönyvi hatóságánál hagyatéki árverés útján el fog adatni.

Nepontele 10 oldal.

Hegolcsóbb magyar lap.

Vegyes hírek.

— **A gőzkazánfűtők tanfolyamára** az állami közép-partanodában (VIII. ker. Sándor-tér 4. sz.) a beiratások f. hó 25-én kezdődnek s a köznapokon este 6 órától 7-ig, a vasárnapokon pedig délelőtt 9 órától 12-ig tartanak. A tanfolyam október hó 3-dik napján nyitattik meg s november hó 20-dik napjáig tart.

— **Ha az ember rövidlátó.** Budapestről írják egy hécsi lapnak a következő érdekes kis történetet: A főváros egyik legtekinthetőbb tanára a magyar államvasut iródájába ment, hogy magának egy öt megillő mérsékelt vasuti jegyet szerezzen. Báró Rudnyánszky főtitkár előszobájában a tanár egy uri embert talált, kit épen bejelentettek. A tanár azonban a helyiséget jól ismerve a báró szalonjába lépett. A báró nyersen szólta neki: „Mondtam önnek 700 frt s e mellett maradok. Mi nem vagyunk hazaló zsidók.“ — „De kérem!“ . . . — „Ne vesztegessen több szót. Nincs időm. Ocsóbban nem lehet.“ — „De báró ur bizonyosan téved.“ — „En nem tévedek. Egy fillért sem engedünk.“ — „De hiszen én . . .“ — „Kérem, ha alkudni akar, keressen magának másokat, nagyon sürgős a dolgom.“ — „De . . .“ — „Semmily de . . .“ — szót a báró s ellenmondást nem tűrő erélyvel mutatott ajtót, melyen a meglepett tanár lá is ment, de előbb dühösen vágta a főtitkár elé a mérsékelt jegyért benyújtani akart kérvényt. Ugyanez-kor jelent meg az ajtóban egy fővárosi üzletember is, ki a főtitkár: egy üzlethelyiség kibérlése végett akart értekezni. Délután a különben is igen udvarias báró személyesen vitte el a tanárnak a teljes — szabadjegyet.

— **A büntetések Szibériában.** Egy francia lap leírja a szibériai falvakban uralkodó ama szokást, hogy a tetten kapott tolvajokat és tolvajnöket a lopott jószággal, melyet rájuk aggnak, elriasztó példakép a falu utcáin végig kergetik. A községhez újtajából saját-ságos processzió lép elő. Elöl halad a deszjatnik, a kit a faluban tréfásan kormányzóznak hívják; egy kályha-pléhen kezével dobol és egy táncnótát énekel hozzá. Két paraszt követi őt, a kik ezuttal egy asszonyt vezetnek maguk között, a kinek a hátán egy csomó krumpli-levél lóhalózik ide-oda. A menet bejárja az utcákat s a falu kiváncsi lakói hozzacsatlakoznak. A házak ablakai, a hal a körmenet elvonul, megnyitnak s mevető női és férfarcok néznek ki rajtuk. A falu ifjúsága hangos kiabálással és füttyöléssel követi a furcsa menetet; a kutyák, a gyerekek ordítóása és füttyölése által nekiu-szított kutyák szintén követik a menetet és ugatásukkal még kábítóbbá teszik a lármát. Látni kellett — jegyzi meg a levelező — az asszony szenvedő alakját, hogy kellőleg megértstük az erkölcsi kínok egész súlyát, melyeket ama pillanatokban átzenvedett. Kisérletei, hogy magáról a krumpli levelet lerázza, sikertelenül ma-radtak és mindannyiszor néhány bottűst vontak maguk után a deszjatnik részéről. Hogy végre kintőlől megmeneküljön, a piszkos utca közepén lefeküdt a földre.

— **Furcsa ok az öngyilkosságra.** Élénk beszélgetés tárgyát képezi most Zsadányon a következő furcsa eset: Egy jó módú paraszt menyecskehez be megy a napokban egy Gyöngyösön lakó tűzbiztosítási ügynök s megkérdi, vajjon hajlandó volna-e házát „beasszekuráltatni.“ A menyecske azt mondá, hogy „igen“, mire azt ügynökünk meg is tette s eltávozott. Estefelé a menyecske anyósa haza jó a munkából, kinek menyé tudtára adta, hogy a házat „beasszekuráltatta.“ Nosza az anyósnak se kellett több, jajveszékelt, sirt, rítt, káromkodott, szidta a menyét, a fiát, az ügynököt, mire a fia is hazajött, ki természetesen feleségének fogva pártját, — az anyós mit tehetett egyebet, mint kiment szépen az udvarra, fogott egy erős kötelet s azzal felakasztotta magát, mert — ugymond — ha a ház „beasszekuráltatott“, neki élni sem érdemes. A házban levő fiatal házaspár hallván az öngyilkosságra vetemedett öreg asszony nyöszörgését rögtön kiszaladtak, elvágták a kötelet s nagy nehezen sikerült megmenteni s visszaadni az életnek.

— **Hát ki az ur voltaképen?** Fabinyi igazságügy-miniszterrel, a ki körútjain nem szívesen hallja, ha feketetrakkos küldöttségek nagy dicitókkal üdvözlök s épen ezért sokszor előleges bejelentés nélkül indul szemleut-jára, történt meg a múltkor egy felsőmagyarországi vá-rosban, a hová szintén bejelentés nélkül érkezett, a kö-vetkező kis eset. A miniszter ugyanis szokása szerint szerényen belépett a nevezett városka járásbírósiági hi-valába. Itt csak az igaztató volt jelen, a ki a minisz-ter barátságos „Jó reggelt.“ jéré ezzel a nyers kérdés-sel válaszolt: „Mit akar?“ — „A járásbíró urat kere-sem.“ — „Nincs itt.“ — „Hiszen a hivatalos óra még nem mult el.“ — „Mi köze hozzá?“ — „De mégis van egy kevés.“ — „Hát ki az ur voltaképen?“ — „Én volta-képen az igazságügyminiszter vagyok.“

— **Százharmincegy éves ember** él jelenleg Barcs mezővárosában a horvát határon. A még ép erejű és zavartalan egészségnek örvendő aggastyán, mint ok-mányokkal kimutattja, 1756-ban született. A katonaság-nál 31 évig szolgált és azzal dicsekszik, hogy ez idő alatt teljesen távol tartotta magát a némberektől. Az öreg ma is nagy nögyülőlőnek látszik, mert midőn azt kérdezték tőle, hány nőt szeretett, igen haragosnak mutatkozott s nem válaszolt. A nők elleni gyűlöletének okát eddig nem lehetett tőle megtudni. Ha agglényeni életéről van szó, rendszeren azt válaszolja, hogy csak ez tartotta fenn oly sokáig életét.

— **Gr. Károlyi István ajándéka.** A nagykarolyi 6 osztályú nagygymnásium 43,000 frt költséggel felépült házának fűszentelési ünnepélye f. hó 15-án ment vég-be. Az ünnepély kimagasló jelene volt, midőn a ke-reület országgyűlési képviselője gróf Károlyi István pro-grammon kívül felált s meghatott szavakban kijelenté,

hogy a következő országgyűlési ciklus alatt befolyandó vadjait és lukberét a gymnásiumnak 8 osztályúvá le-endő kiegészítésére s az alakítandó önkéntes tűzoltó-egylet alapja javára ajánlja fel. Helyesen jegyezt meg akkor a közönség harsány éljenzése közepette adott vála-szában Schusterits Ignác polgármester, hogy e nap Nagykaroly történetében feledhetetlen.

A körös-tisza-marosi ármentesítő és belvizsza-bályzó társulatnak f. hó 1-én tartott rendkívüli közgyűlése.

(Folytatás.)

Haviár Dániel: Az eddig történt felszólalások hol egyik, hol másik részét érintik annak a helyzetnek, mely mindnyájunk közös érdeke, amaz azon, emez ezen oldalról igen sokat hoz fel, minek alapja jóformán csak bajt tüntet fel. A főgazgató ur és a központi választ-mány jelentése elvégre is nem ölelhette fel legutolsó részleteiben, hogy mi történt a társulat utolsó közgyű-lése óta. Először vagyunk együtt azon idő óta, a hogy egy óriási veszedelem által kár okoztatott társulatunk-nak, s annál nagyobb mérvű azon társulati tagtársaink-nak, kik közvetlenül érdekelve vannak. Tudják a társu-lat tagjai, hogy elnök ur ő méltósága folyó évi julius folyamában összehívta a központi választmányt, mely is megtette mindazon intézkedéseket, melyek egy felől szükségesek voltak, hogy a társulat területének védbiz-tonsága halaszthatlanul helyreállíttassék, másfelől mind-a, a mi a társulat érdekeinek a jövőben való védel-mére és biztosítására szükségesek mutatkozott, eszkö-zöltessek. Tudják, hogy a nmélt. közm. s közlek. minis-terium ezen katastropha folytán elrendelte volt a vizs-gálatot úgy az állami közegek azon része ellen, a kik részt vettek az illető építvány tervezésében, felülviz-gálatában, jóváhagyásában s felépítésében, mint a társu-lat főmérnöke s az illető szakasz mindkét tisztviselője ellen. A társulat jelen közgyűlése folyamán meghallot-tuk azon igazán elismerést érdemlő, még a nehéz hely-zet dacára is az igazságnak, valóságának megfelelő főgaz-gatói jelentésből, hogy a társulat az előfordult katastro-phában ártatlannak érzi magát, ezt az állapotot foglal-ta el a központi választmány, belement a dolgok inté-zésébe és kérte a magas kormányt, hogy a felfüggeszt-tett tisztviselőkkel szemben a felfüggesztést mellőzni s azokat hivatalukba visszahelyezni méltóztatassék mint olyanok, kik a bekövetkezett szerencsétlenségben ár-tatlanok. Tette pedig ezt a központi választmány azért, mert ha áll az, hogy a társulat akár egészben, akár tisztviselői által e kérdésben okul felmutatható, és pe-dig akár cselekvése, akár mulasztása folytán, azt a társu-lat nemcsak anyagilag fogja felelőssé tenni, hanem saját erkölcsileg is az a bélyeg, melyet megérdemel, hogy ily fontos anyagi érdekek megóvása körül rosszul cselekedett. Azt azonban teljes bizonyossággal, hogy valamely tisztviselő követett-e el szabálytalanságot, mi-g a vizsgálat meg nem tartatik, senki sem tudhatja; azért is a központi választmány mindennek felett a vizsgálat megtartását sürgette. Volt a központi választmány ülésén oly hang, mely szabálytalannak tartotta a nmélt. közm. s közlek. ministerium azon intézkedését, hogy a kormány saját közegeivel ejtette meg a vizsgálatot, mert a társulat alapszabálya a fegyelmi eljárást úgy szabá-lyozza, hogy a vizsgálatot a társulat központi választ-mányának kiküldöttjei fogatosítják, kik nincsenek ma-gántekintetek által befolyásolva, e mellett ismerik a társu-lat viszonyait s kiknek vizsgálata folytán a társulat fegyelmi választmánya íté; míg a jelen vizsgálatnál, mikor a kormány részéről beavatkozás történik, mikor is más érdekek által vezetett egyének folynak be a vizsgálatba, a mellett hogy ezen eljárás a társulat auto-nom jogait sérti, igen valószínű, hogy a vizsgálat ered-ménye sem lehet azonos azzal, mintha a központi vá-lasztmány járt volna el. Azokban midőn a nmélt. közm. s közlek. ministerium részéről a központi választmány-hoz azon megnyugtató értesítés érkezett, hogy a kormány megengedi, miszerint a társulat a vizsgálatban egy kül-dött által részt vehet, a központi választmány ezen ma-gas rendeletet tudomásul vette, azonban a Garzó Inre központi vál. tag által indítványozott s fentebb már hi-vatkozott azon fenntartással, hogy a társulat a vizsgálat eredményével meg nem elégedhetvén annak folytatását szükségesnek tartaná, ezen esetben a maga részéről pótvizsgálatot fog tartani. Mind ezen tekintetből, t. közgyűlés, következtetni lehet, hogy a társulat nem tartja magát a zsilipszakadás következményeiért felelősnek.

T. közgyűlés! Itt egy nagyon komoly helyzettel állunk szemben s nem szabad, hogy bennünket az em-beri szenvedélyek és indulatok elragadjanak, annyival inkább nem, mert a magas kormányval szemben nem úgy állunk, mint bármely más administratív testület, mely a kormány leiratát egyszerűen tudomásul veszi és végrehajtja, hanem úgy állunk, mint autonom társu-lat. Elégedjünk meg azon ténynek tudomásával is, hogy az állampénztárból csak egy krajcárt is képesek legyünk kapni, hogy itt is költségek vannak és hogy ezek iránt az állampénztárnak kötelezettségei vannak az állam irányában. Továbbá addig, míg a vizsgálat ki nem deríti a valót, különösen míg a való igazsághoz hiven nem lesz megállapítva, hogy volt-e ez ügyben hiba és ki volt a hibás, korai lenne magunknak itélni, korai lenne a kormányt itélni akár a kormány közegei, akár a társu-lat avagy annak tisztviselőivel szemben, az felette elhibázott lépés lenne. Mert míg egyfelől kénytelenít-tünk igazaink mellett megállni s annak érdekében min-den törvényes eszközzel buzgálkodni, addig másfelől nem szabad, nem helyes, nem tapintatos a magas kormányt neheztelését, ellenszenvét, esetleg roszakaratát magunk-

kal szemben kihívni; tehát be kell várnunk a vizs-gálatot, arra nézve meg vannak téve az intézkedések s nekem ide vonatkozólag csak az a kijelentésem, hogy érdekünk, miszerint a vizsgálat lehetőleg gyorsan le-folytatassék, amár megnyugtatólag hatott ránk elnök ur nyilatkozata, hogy csak 3½ hete mult, hogy a vizs-gálat megtartatott s a dolog azóta lényegesen előbbre még nem haladhatott. De nekünk mindnyájunknak ér-dekünk, hogy a vizsgálat a valóban megfelelően és az igazsághoz hiven mielőbb befejeztessék, hogy a tényál-lás mindnyájunk megnyugtatósára előtünk szemmel lát-ható legyen. E tekintetben helyeslem, ha most innen a közgyűlés kebeléből kérvény menesztetik a nmélt. közm. s közlek. m. kir. ministeriumhoz, melyben ezen vizsgá-latnak lehetőleg gyors befejezése kéretnek. — Ami azon kérdést illeti, hogy egy nagy veszedelem adta elő ma-gát a kistisza zsilipszakadás folytán s hogy most már minden megakad, minden eszközésbe veendő intézkedés megáll, mind ez úgy tüntettetik fel, hogy ezt a kisti-sza zsilip okozta. Okozta is, megvallom, de nemcsak ebből támadtak mindenféle bajaink, hanem a nagyobb nehézség a multban gyökeredzik, ez az, a mi félelmün-ket képezi, hogy éppen avval nem vagyunk tisztában, hogy hány garasunk van; azt tudjuk, hogy 10 millióval vagyunk megerhelve, de hogy ebből mennyi van meg, azt nem tudjuk, és míg e tekintetben bizonytalanságban állunk, nem lehetünk elég bátrak, hogy elinduljunk anyagi ügyeink rendezésére. Ugyanazért helyeslem a magam részéről is, hogy felirat intéztessék a közgyű-lésből a magas kormányhoz a kormánybiztosi számadá-soknak hova hamarabb leendő bekövetelése, felülvizs-gálat, illetőleg a társulattal leendő közlése iránt; a központi választmány megtette már ez irányban kötele-ségét, többször sürgette a kormányt a kormánybiztosi számadásokat, legutolsó üléséből is intézett e tárgy-ban feliratot, s most a közgyűlésen van a sor, hogy a maga részéről is sürgető felterjesztéssel éljen; mert a központi választmány küldöttsége átvizsgálta ugyan a leszámolás tervezetéről vele küldött jegyzőkönyvet s dacára ennek — fájdalom — az eredmény az, hogy a magas ministerium a központi választmány azon felira-tára, bocsátána a 10 milliónak az állampénztárból visz-szatartott maradványát a társulat rendelkezésére, avval felel, hogy ezt nem teheti, mert sok oly feleletet ki-vánó fizetések vannak, melyek bennünket terhelnek, habár azoknak esedékessége még nem érkezett el.

Itt híresztelve volt, hogy a kormánybiztosi szá-madások f. évi julius hóban a ministeriumhoz betervez-tettek. Ehhez kétség fér, amennyiben a központi választ-mány sürgető feliratai folytán csak a mult év telén lettek kiküldve miniszteri számtisztek a kormánybiztosi számadás összeállítására, mely munka természeténél fog-va — amint felhozott — huzamosabb időt kíván, sem hogy avval julius havára el lehetett volna készülni. E tekintetben ismételve kérem a tek. közgyűlést, írjuk fel ezen kormánybiztosi számadások ügyében o közgyűlésből, nem ugyan, mint indítványozva volt, az országgyűléshez, mely két hónap előtt nem is ül össze, hanem igen is a kormányhoz, hogy miután most már a kormánybiztosi számadások állítólag ment vannak, azokat felülvizsgálni s rendelkezésünkre bocsátani sziveskedjék. Kérem ezen indítványom elfogadását azért is, mert ki-látásunk lehet rá, hogy novemberi rendes közgyűlésünk-ben ezen számadási ügy további fejlesztést nyer.

A mi azt illeti, hogy a zsilipszakadásból eredő költségeket ki viselje, hát mi mondhatók azt, t. köz-gyűlés, hogy azon véleményben vagyunk: mi nem okoz-tuk, nem fogjuk viselni annak költségeit. Igen, de ez nincsen constatalva, ez magán vélemény lehet mindnyá-junké, de épen azért, mert magánvélemény, mi azt nem érvényesíthetjük; hanem azt kérem, t. közgyűlés, mi bizalmunkat alapítjuk a társulat élén álló férfiakra, kik viszonyainkat, úgy az embereket mint helyzetünket ismerik. Én azt hiszem, hogy ez főérdeklődni nemcsak, hanem kötelességünk azok irányában bizalmunkat nyil-vánítanunk, kik ily nehéz helyzetben érdekeink körül eljárak. Méltóztatassék, t. közgyűlés, elgondolni, hogy ily nehéz helyzetben lehet békétlenkedni és a fájdalom szava feltörhet kebleinkből, de ezzel érdekeinknek elég-téve nincs. Csak megnyugtatólag vagyok bátor érinteni azt, mi előhozott, hogy helytelen volt hozzányulni a zsilipszakadás helyén akár egy kötőmelékhez, akár egy földdarabkához. Hát engedelmet kérek, ezt úgy ha-gyni nem lehet (Ujhelyi Lipót fejét rázza.) Tetszik a te-jét csóvalni. A dolog úgy van, tessék megengedni, ugy van, mert különben a víz újra kiönt. Abból, kérem, hogy hozzányultak, nem következik még, hogy most már minden elenyészett, hogy jogaink elveszték. Hiszen csak, akkor nyultunk hozzá, mikor lehetséges volt, s le-írva mindent, mit hogy találtunk, szakszerűleg nem-csak hanem fényképileg is felvettett minden oldalról: jobbról, balról, előlről, hátulról, felülről és bármikor minden kétséget kizárólag megállapítható, hogy hogyan álltak, mikor első ízben hozzájuk lehetett férni s e tekintetben elnök urnak csak köszönettel tartozunk, hogy ekként jártak el, gondoskodva egyszerűen, hogy a víz a szakadáson keresztül újra be ne törjön.

Érintve volt itten azon körülmény is, hogy a tör-vény mondotta ki, hogy mi egy társulat legyünk. Az én véleményem az, hogy ez nem áll, ilyen törvény nincsen. Van igen is törvény arra, hogy a kormány megbizatik, hogy Békéstől Apátfalváig a védőtűtéseket a védbizton-ságnak megfelelőleg teljes méretekkel építtesse ki és ezen területből alkosson egy vagy több társulatot, és csak azt mondja még ki, hogy mi, kik ezen vonal mel-lelt vagyunk, kötelessék leszünk ezen építésből felmerült költségeket fedezni. Felhozott, amár véleményem szerint a tárgyalásra kitűzött dolgok között nem is tár-gyalható, hogy a kirovás engedtessek el azoknak, a kik birtokaikra nézve ily nagy veszedelmet szenvedtek. T.

közgyűlés! Ez nagyon fontos dolog és az 50 évre szóló annuitási törlesztéseket tekintve is nagy súlyjal bíró kérdés. Én elismerem, hogy kötelességünk a méltányosság legvégső határáig elmenni a szerencsétlenül járt társulati tagtársakkal szemben. De most egyszerre valamely telkes felhevülés pillanatában, rokonszenv percében határozni, ezt elcsúsztatni dolognak tartom annyival inkább, mert hiszen már a központi választmányban előhozott a kérdés még július havában, mikor is Szent-Érzsébet város polgármesterének azon indítványára, hogy a tárgyat határozni a közgyűléshez tartozik, tehát a központi választmányának nincs joga ígéretet tenni, azou határozatot keletkezett, mely szerint megbízott a főigazgató, hogy részletes kimutatást készíttessen az árvíz által károsult földbirtokokosok földjeinek mennyiségéről s az ezt terhelő költségkivadásokról, tehát eddig előkészületei ennek a némas határozathozatalnak megtették. A főigazgató ur felolvasott jelentéséből meghallottuk, hogy a főigazgató ur tett is már lépéseket, hogy a kívánt kimutatás megszerezhető legyen, miért is ezt a kérdést a legközelebbi közgyűlésre kérném tárgyalni kitzüni.

T. Közgyűlés! Mindezek szerint elfogadom és helyeslem mind azokat, miket a központi választmány javasol, természetesen oly értelemben, hogy kényszerhelyzetben vagyunk oda szorítva, hogy most hozzányuljunk a halaszthatlan intézkedések foganatosításához és a legszükségesebb kiadások fedeztetése céljából 250 ezer frt. kölcsön iránt hitelműveletbe bocsátkozzunk, és várni fogjuk az alkalmat, mikor minden eszközzel oda fogunk törekedni önmagunk iránti kötelességéből, hogy amennyiben csak lehetséges, minél olesóbban, minél kevesebb költség mellett jusson a társulat azon célhoz, mely a társulat elé van kitzüve, hogy t. i. a víztől megmentsen bennünket. Helyeslem az intézkedéseket és azokhoz egész terjedelmükben hozzájárulok és elfogadom. (Elfogadjuk, elfogadjuk.)

Mészáros mezőúri polgármester. T. Közgyűlés! Azon indítványom ellen, hogy az országgyűlés kerestessék meg, utasítaná a minisztert a kormánybiztosi számadásoknak a társulat részére leendő minél előbbi átadása iránt, két részről tetétt észrevétel, nevezetesen Haviár Dániel úr és egy előttem ismeretlen ur (Balogh János) részéről. Engedelmet kérek, t. közgyűlés, én nem recriminálni akarok. Azt tetszett mondani, hogy azok a számadások nem is oly kisszerűek, hogy két esztendő alatt be lehetett volna őket terjeszteni. Én el is hiszem, hogy ez így állhat, azonban égető szükség, hogy a közgyűlés vessen véget e dolognak, hiszen a főigazgatói jelentés mutatja, hogy 1 millió 100 ezer frt kölcsön volna fedezendő, de ez ügyben addig intézkedni nem lehet, míg a 10 millió iránt helyzetünket nem ismerjük. Haviár Dániel ur indítványát okvetlenül elfogadom, hogy t. i. a kormány kerestessék meg a számadások ügyében s ne az országgyűlés, és pedig azért, mert az országgyűlés két hónap előtt nem ül össze s így az én indítványom céltalannak mutatkoznék. Azonban a közgyűlés által ez irányban már most kimondatni kívánom, hogy ha a kormány az országgyűlés egybehívásáig nem intézkedik, a közgyűlés az országgyűléshez fogva felírni, mert ellenesetben nem volna értelme indítványomnak, melyet is azon eszméből kiindulva tettem, hogy a társulatnak nem illenék saját központi választmányát, mely a számadásokat többször sürgette, e kérdésnél cserben hagyni.

Haviár Dániel. T. közgyűlés! Ugy az ötös bizottságban, mint a választmány ülésén többek részéről hangsúlyozva volt az, hogy a zsilipszakadás folytán előállott költségek nem terhelhetnek bennünket mint társulatot. Ezen kérdésnél mindig az lebegett előttem, hogy míg a vizsgálat befejezve nincs, erre nézve magán véleményünk lehet csak, s önbíráskodást követnünk el, ha a jelen katastrofánál az állam felelősségére utalva most egyszerre minden intézkedést abban hagyunk. T. közgyűlés! A vizsgálat eredménye fogja megmutatni, hogy mi legyen jövőre részünkről teendő, s ezen eredmény a novemberben tartandó társulati közgyűlésig tudva lévén az e tárgyat való határozathozatalt méltóztatásék ezen közgyűlésnek fentartani, a mikor is a porgányi és kurcazsilipre nézve is megállapítható leendő, hogy költséget a társulatot terhelhetik-e vagy nem.

Ezek után a közgyűlés egyhangulag akként határozott, amint ezt olvasóinknak már korábban tudomására hoztuk.

A tárgyalásra kitzűzött tárgyak közül kétségkívül — szomorú oldalától eltekintve — ez volt a legérdekesebb s a lehetőleg híven közzétett beszédekből látható, hogy mily nagy súlyt fektettek a különböző vidékek képviselői, de maga a főigazgatói jelentés is a kormánybiztosi számadások mielőbbi beterjesztésére.

(Vége köv.)

CSARNOK.

NÉPDALOK

Fáj a szívem, fáj a lelkem!
Könybe lábbad mind két szemem.
Kit szerettem, halva fekszik,
Temetőre most kísérik.

Ne zugi szívem, nyugodjál meg...
Könyhullatás nem gyógyít meg.
Bánatodra nincsen gyógyír;
Majd meggyógyít a hideg sir.

Halványan ég ott fenn a sok csillag —
Nem hallod meg, akárhogyan hívlak.
Meghallanád, ha majd nem hi senki...
Kijárhatsz a temetőbe sirni.

Sírom fölött rozmaringok nyílnak,
Vándorgilik szomorú dalt fúnak.
Még sem leszek, mint most, olyan árva,
Harmathagyott pusztának virága.

* * *

Tenger bánat nyomja szívemet;
Nem szeret az, kit én szeretek.
Miért is adtal szívet, Istenem?
Mikor csak a terhét érzem.

Megesalt a szeretóm, elhagyott.
Bűt hagyott szívemre, bánatot.
Elbujdosnám, hej! de nem lehet —
Csak itt hagyánám még is szívemet!

* * *

Részeg vagyok, pedig bort se láttam;
Kis angyalom szép szemébe láttam.
Azt beszélte nekem az a szempár:
Az a kis lány, barna kis lány rám vár.

Hogy ha rám vár, nem is vár hiába,
Csengős lovon viszem a pusztára.
Megülelem, megcsókolom százszor,
S még azután, Isten tudja, hányszor!

* * *

Este van már, késő este,
Csillag van az égre festve.
Nyári csillag, nyári égen —
Szívem oda vágyik reggel! . . .

Falu alján, himes réten,
Mit fogadtál sokszor nekem?
Azt hazudtál: soh sem hagysz el —
Lásd, mit tevél hű szívemmel?!

* * *

Csókra csókot a számra édes!
Ölelj jobban, ne légy oly kényes.
Szép szemednek sugára érjen
Lelkemig, szívemig —
Hadd égjek el porig!

* * *

Kis kerek kerek határ —
Szeretöt tart benne a lány.
Kinek szöke, kinek barna,
Kinek a hogy kedve tartja.

Kérdezzétek meg a lánytól:
Fél-e a legény csókjától?
Azt felelné: nincs jó dolga,
Ki az ingyen visszadobja.

* * *

Szeretlek-e? azt kérdezed —
Mit is mondjak erre neked?
Ha szememből ki nem látod,
Ajkamról hiába várod.

Ha jól esik, elmondhatom:
Te vagy életem, világom!
De a mi szívemet lakja —
Isten a megmondhatója! . . .

* * *

Barackfának sárga piros virága
Ráhallott a kis angyalom hajára.
Rázd le szívem a hajadról egy szálíg,
Menyecskének a virag már nem illik.
Zombory Gyula.

Hasznos tudnivaló.

A vetés mélységének hatása a különféle gabona nemekre.

Az erre vonatkozó kísérletek eredménye következő:
1. A vetés mélysége a termésmennyiségre oly fontos, hogy kedvezőtlen vetési mélységgel, a milyen itt-ott még szokásos, a termés felére szállítatik le.

2. Könnyű humustartalmu agyag- márga-talajba az őszi és tavaszi búzát, őszi és tavaszi rozsot, és a zabot 4 centiméternél mélyebben nem kellene vetni, ellenben a tavaszi árpa 10 cm. mély vetés mellett is jó termést ad.

3. A hol sok szalmát akarnak, egyes fajokat mélyebben lehet vetni, mint ott, a hol inkább a nemre fektetik a fősulyt.

4. Két centiméter mély vetés jól meghengerezett földben, melynek elég felfogó és vízmegtartó ereje van, a nevezett négy gabonanem természetben soha sem okozott jelentékeny csökkenést. Tehát ajánlható ott, a hol a föld nem oly kövér, hogy a gabona megdőlésétől lehet tartani, mit a mélyebb vetéssel — valószínűleg a lassabb fejlődés miatt — határozottan meg lehet akadályozni.

5. Minden gazdának magának kell a gabonafajnak legmegfelelőbb vetési mélységét eltalálni, ha jó és bő termést akar, de

6. egy vagy két kísérleti év nem elég arra, hogy minden gabonafaj számára a megfelelő vetési mélységet eltaláljuk.

7. A kedvező mélységek mellett olyanok is vannak, melyek a mag- és szalmaképződésre kedvezőtlenül hatnak.

8. Öreg, romlott, apró, könnyű mag, bármilyen földbe vetve, rossz termést ad; vetéshez tehát csak egészséges, jól kifejtett nehéz szemet használjunk, mely 12 cm. mélyen is jól csirázik, de a növény annál lassabban fejlődik, minél mélyebben volt a mag vetve.

9. A különböző gabonanemek fiatal növényei ugyanolyan mély vetés mellett a különböző káros hatások ellen különböző ellentállást tanúsítanak, mely annál inkább csökken, minél mélyebb volt a vetés.

„Egyetértés“.

Irodalom.

Hölgyeink figyelmébe. A nagy elterjedtség, melynek a „Magyar Háziasszony“ című lap örvend, fölöslegessé tesz minden öndicséretet! A kik járatták, ismerik célját és hasznát. Küzdeni a nő jogokért, terjeszteni a nők munkakörébe vágo mereteket, híveket szerezni a háziasság, takarékoság, nőiség erényeinek, ápolni a magyar nemzeti szellemet, háziatancsodája lenni hölgyeinknek a házi gazdaság, gyermeknevelés, családügy, közimunkák, kertészkedés és mindenek felett az annyira fontos egészségügy terén: ez képezi e lap magasztos feladatát. A napokint érkező elismerő levelek becses bizonyítékai annak, hogy e lap lézagot pótol s méltán számíthat a magyar hölgyek hatalmas támogatására. E lap a külön ingyenes regénymellékleten kívül a „Munka után“ című szépirodalmi mellékletben is mindig közöl egy-egy érdekesítő regényt a legjobb nevű íróktól. Az újonnan belépő előfizetők Jókainak „A kétszaru ember“ és Szeffgének „A mire a mama nem gondolt“ című regényének eddig már megjelent számait díjmentesen kapják A lap előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek Budapestre a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalába (V., Nagy korona-utca 20. sz. a.) küldendők. A kiadóhivatal a „Magyar Háziasszony“ mult évi folyamából teljes számú példányokkal szivesen szolgál, és pedig egy diszkutésú teljes évfolyam ára 6 frt. Ugyanily áron kaphatók az 1885-iki évfolyam diszkutésú példányai is.

A legutóbb megjelent szám tartalma: I. FŐLAP. 9 oldal. Hölgyeink figyelmébe. — Még egyszer az íróll és főzőkanál. Jankó Dánielnétől. — A kézi munkáról. IV. Dorottya nénektől. — Orvosi tanácsadó. — Háztartási gazdaság — Szobakertészet. Virág Kamillától. — Házi állataink (g. g.-tól). — Hasznos tudnivalók. — Konyhaszat. Heti étlap. Irmicától. — Hogyan főzünk, süssünk? — Egyletek és jótékonyág. — Különlélek. — Hymen. — Gyászrovat. — Kérdések. Feleletek. — Fővárosi bevásárlási források. — Heti naptár. — Szerkesztői üzenetek. — Kiadóhivatal postája. — Kis hirdetések és Nyílt társalgó. — II. „MUNKA UTÁN“. Szépirodalmi melléklet. 4 oldal. A fájdalom utjáról. Hubertől. — Fúrdói levél. Szaák Luizától. — Canova első és utolsó szerelme. Benedek Aladártól. Irodalom — Gondolatok. — Apróságok. — Szótárgyűjtemény. Markovics Malvintól. Megfejtések. A két szaru ember. Jókai Mórtól. — III. REGÉNYMELLÉKLET. 8 oldal. „A mire a mama nem gondolt“. Regény Szeffgtől. II. kötet. 9-ik folytatás. 65—72. lap.

Apróság.

Tanító. Miska, mondj egy négylábu állatot!
Miska. A kutya.
Tanító. Jól van. Még egyet!
Miska. A medve!
Tanító. Még egyet.
Miska. A cserebogár!
Tanító. Hová gondolsz? Hisz annak hat lába van!
Miska. De kettőt ki lehet tépni!

Jó kívánság. (Levél-töredék.)

„ . . . Mi mindnyájan egészségesek vagyunk, kedves fiam, (csak engem bánt néha a régi köszvényem), hasonló kívánunk tenéked is, szerető apád Guba János.“

Ismeri a fiát. — De Miklós bácsi, hogy küldheti a fiának közösleges levélben a pénzt, hisz ugy nem kapja meg!

— Hogy nem kapja meg? Dehogyan nem! — Ismerem én a fiamat, nem olyan legény az, hogy, ha pénzt küldök neki, meg ne kapja.

Majd. Lopja a diák a professzor libáját. Ez meglátja s csellel akarván megkaparítani a diákot, utána kiált:

— Domine, az, amelyet visz, nem ér semmit, van itt kövérebb is.

— Azt majd máskor! — felel vissza a nebuló.

Egy fogadás. Forró júliusi napon két angol vetődött egyszer Bács megye egyik helységébe, hol egy ember lakott, aki arról volt nevezetes, hogy borzasztó mennyiségű bort birt egy ülhelyében elfogyasztani. — Albion fiainak ez tudomásukra esvén, a vendégül tulajdonosánál — kinél szállásolva valának, — kérdezősködének az illető nagy ivó után. A vendéglős fogadást ajánlott a két angolnak, kik szintén nagy ivók híreben voltak, — hogy azon egyén mindkettőjüket leissza. 500 frtban fogadtak tehát. A vendéglős hivatta ama bizonyos egyént — ki mellesleg mondva béres volt egy ottani földbirtokosnál. — Embertünk szivesen engedett a vendéglős kérelmének, hogy igyék, a mennyit akar, csak a két angolt igva le. — Az ivás rendje ugy volt megállapítva, hogy először az egyik angoltól ivott s ez alatt a másik angol szünetelt, igy tehát embertünk két pohárral ivott, míg a két angol csak egyet-egyét. —

„Két üveg ménesit,“ mondá az egyik angol a vendéglősnek. „Két üveg ménesit,“ kiáltá ismét az angol újra úgy, hogy minden 10 percben új 2 üveg bor jött az asztalra. — S igy lassacskán egy borzasztó bor mennyiség fogyott el. A béres rendíthetlenül ült helyén, de az angol is. — „Két üveg ménesit vendéglős ur.“ A mint az első üveg tartalma kiürült, az egyik angol borzasztóan el kezd szitkozódni s az asztal alá bukik. — Midőn a másik üveg bor is elfogyott, a széken ülő másik angol egyszerre csak társa módjára szintén az asztal alá gurul. — A béres, a mint ezt látja, rendíthetlen nyugalommal kiált oda a vendéglősnek: „Vendéglős ur! két üveg ménesit és hozzá másik két angolt.“

Felelős szerkesztő és lap tulajdonos: Balázsovits Norbert.